

prof. dr hab. Andrzej Chodubski - jest profesorem zwyczajnym na Uniwersytecie Gdańskim. Urodzony 1 stycznia 1952 r.; absolwent historii na Uniwersytecie Gdańskim, magister – 1976, doktor – 1981, doktor habilitowany – 1986, profesor nadzwyczajny – 1993, profesor tytularny – 1996. Od 1999 r. członek Komitetu Nauk Politycznych PAN. Autor ponad 1000 publikacji, m.in. z zakresu metodologii badań (*Wstęp do badań politologicznych*), historii XIX i XX w. (*Nauka, kultura i sztuka w Wolnym Mieście Gdańsku*), badań kaukazologicznych i polonijnych (*Polacy w Armenii, Azerbejdżanie, Dagestanie, Gruzji*), kwestii mniejszości narodowych i etnicznych (*Tożsamość kulturowa. Mniejszości narodowe i etniczne*). Redaktor rocznika „Cywilizacja i Polityka”. Nagrody naukowe, m.in. : KUL – Nagroda im. Ireny i Franciszka Skowyrów, UW – Nagroda Naukowa im. Franciszka Ryszki.

prof. dr hab. Andrzej Furier - karierę naukową rozpoczynał w Polskiej Akademii Nauk, od 2012 r.w Instytucie Wschodnim Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Zainteresowania naukowe koncentrują się na badaniach wschodoznawczych, ze szczególnym uwzględnieniem polskiej obecności na Kaukazie i w Rosji. W dorobku dominują publikacje poświęcone Kaukazowi, ale także Ukrainie, Rosji i Dalekiemu Wschodowi, w tym: Droga Gruzji do niepodległości (Poznań 2000), Józef Chodźko 1800-1881. Polski badacz Kaukazu (Warszawa 2001), Dekada Jelcyna (Szczecin 2003), Polskie ślady na Dalekim Wschodzie. Polacy w Harbinie (Szczecin 2008), Polacy w Gruzji (Warszawa 2009). Więcej informacji dostępnych jest na stronie www.Andrzej.Furier.w.interia.pl .

mgr Weronika Gącerz – doktorantka na wydziale Historii i Dziedzictwa Kulturowego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. Zainteresowania badawcze obejmują w szczególności kwestię polskiej obecności na wschodzie. Aktualne badania dotyczą sytuacji Kościoła rzymskokatolickiego i Polaków w Małopolsce Wschodniej w trakcie wojny ukraińsko-polskiej w latach 1918-1919.

mgr Grzegorz Gilewski - doktorant na wydziale Historii i Dziedzictwa Kulturowego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. Członek Instytutu Wschodnich Inicjatyw. W swoich zainteresowaniach naukowych skupia się na Kaukazie Południowym, jego historii i geopolitycznym znaczeniu regionu. W dotychczasowej pracy, szczególną uwagę poświęcał relacjom polsko-gruzińskim w dwudziestoleciu międzywojennym oraz polityce prometejskiej II RP.

dr Elżbieta Lijewska - pracuje w Pracowni Dokumentacji Literackiej Instytutu Filologii Polskiej UAM. Pracę doktorską napisała pod kierunkiem prof. Zofii Trojanowiczowej: *Szkice kaukaskie. O twórczości wygnańczej Władysława Strzelnickiego* (1996). Współautorka *Kalendarza życia i twórczości Cypriana Norwida* (2007). Zajmuje się regionalistyką literacką (m.in. wielkopolskim epizodem Adama Mickiewicza).

dr Danuta Ossowska - pracuje w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Zajmuje się głównie piśmiennictwem dziewiętnastowiecznego polskiego wychodźstwa wschodniego (zesłania na Kaukaz) oraz zachodniego (Wielka Emigracja). Autorka kilkunastu publikacji naukowych [w tym książek: we współautorstwie z M. Filiną, *Losy Polaków na Kaukazie*, 2007; „*Gdy normy wszystkie z zawias wyskoczą*”. *Literatura – emigracja – naród w projekcie dla Polski T. T. Jeża (Zygmunta Miłkowskiego)* 2008] oraz opracowań edytorskich, redaktor kilku prac zbiorowych z zakresu historii i teorii literatury.

dr hab. Grzegorz Piwnicki, prof. UG – jest kierownikiem zakładu nauki o cywilizacji w Instytucie Politologii Uniwersytetu Gdańskiego. Od kilkunastu lat bada problemy związane z losami Polaków wojskowych i zesłańców na Kaukaz w XIX i na początku XX wieku. Jest autorem kilkunastu artykułów naukowych i książek na ten temat. Współpracował w tej dziedzinie z Katolickim Uniwersytetem Lubelskim gdzie uczestniczył w konferencjach naukowych o losach Polaków w XIX wieku na terenach Gruzji, Armenii i Azerbejdżanu, pokłosem których były opublikowane prace z jego udziałem o tej tematyce. Niezależnie od tego jego zainteresowania badawcze oscylują wokół problemów polskiej kultury politycznej od średniowiecza do czasów współczesnych, historii i tradycji Polskiej Marynarki Wojennej w przeszłości i teraźniejszości. Bada również problemy związane z historią i współczesnością cywilizacji. Jest autorem ponad 110 prac naukowych w tym 10 książek.

ks. dr hab. Józef Wołczański, prof. UPJPII – kierownik Katedry Europy Środkowo - Wschodniej XIX i XX w. Po obronie doktoratu w 1991 z Teologii w zakresie historii Kościoła rozpoczął pracę w Instytucie Badań nad Polonią i Duszpasterstwem Polonijnym KUL w Lublinie. W kolejnych latach prowadził pracę badawczą w archiwach i bibliotekach na Ukrainie. Od 1995 r. wykładowca na Wydziale Historii Kościoła Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. W tym okresie piastował również stanowisko dyrektora Archiwum, Biblioteki i Muzeum Metropolii Lwowskiej obrządku łacińskiego w Krakowie. W 2003 r. uzyskał stopień

doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie historii. Jego zainteresowania naukowe koncentrują się wokół najnowszej historii krajów Europy Środkowo-Wschodniej, dziejów nauki i kultury Kresów Wschodnich Rzeczypospolitej, relacji międzyobrzędowych i interkonfesyjnych Kościołów na Wschodzie oraz edytorstwa źródeł.

dr hab. Andrzej Woźniak (ur. 1939 r.), po ukończeniu studiów na Wydziale Historycznym UW (etnografia) w latach 1966-1981 był pracownikiem dydaktycznym w Katedrze Etnografii UW. W 1973 r. obronił pracę doktorską. Prowadził zajęcia w Warszawie dla studentów z etnografii historycznej Polski i etnografii Gruzji, a z etnografii Gruzji również wykłady w Uniwersytecie Łódzkim. W latach siedemdziesiątych kierował badaniami nad etnografią miasta w Żyrardowie. W 1981 r. przeszedł do pracy w IHKM PAN, gdzie poza kontynuacją jego wcześniejszych zainteresowań prowadził badania nad Polonią w Gruzji i Gruzinami w Polsce. W latach 1984 i 1987 prowadził poszukiwania w Gruzji, których rezultatem były liczne publikacje dotyczące Polonii gruzińskiej i Artura Leista. Habilitowany w 1987 r., był docentem w Instytucie Etnologii i Archeologii PAN. Jest autorem kilkudziesięciu artykułów, rozpraw i studiów oraz kilku osobnych publikacji naukowych, a także wielu recenzji. Od 2007 r. na emeryturze.